

Somogyi Károlyné felvétele

Földmunkák a zápor-tározónál

Nemrégiben megírtuk, hogy a Szegedi Tervező Vállalat kollektívája által társadalmi munkában készített tervek alapján a vízművek és fűdők, az ATIVIZIG, valamint az NKV termelő és fűtési üzemének dolgozói vállalták, hogy társadalmi munkában rendezik a tarjáni záportározót és környékét. Először a nádat vágják ki a jövőre történő helyéről, most pedig földmunkákkal mélyítik a medret.

Faültetések, parkosítások

Miért vágják ki fákat?

A nagyarányú építkezések miatt sokhelyütt szép, felnőtt fákat kell kivágni, vagy kiemelni. Ilyen sorsra jutottak Szegeden a Tolbuhin és a Kossuth Lajos sugárút, a Madách utca és a Móra-sétány Tisza-parti fái. Bizonyára sokan emlékeznek még a Sándor utca hatalmas gesztenyefáira is, és az utca hangulatára. Ha az ilyen irtások után nem pótolják a régieket előnevelt fákkal, szegényedik, sivárabbá válik környezetünk. A város fásításáról, zöldvezetéről, parkjainak fejlesztéséről tartott előadást a népfőnt városi elnökségének Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese. Beszél az utcai sorfák elkerülhetetlen kivágásáról, a tavalyi faültetésekről, és az idei tervekről, a város övező külső erdőkről, és a játszótérek állapotáról.

A Tisza partfalának átépítése miatt a Móra-parkban 14 méteres sávban, 121 fát emeltek ki, olyanokat is, amelyek Közép-Európában egyedülállóak. Ezeknek csak egy része ültethető át, mert azon túl, hogy egy fa áttelepítése körülbelül 30 ezer forintba kerül, a legtöbb már nem élne meg az új környezetben. Egyébként a fák 15 éves korig bírják az áttelepítést. A partfal építője, az ATIVIZIG vállalta, hogy kárpótlásul az idén ezer fát ültet a sétányon, és a város más területein.

A Kossuth Lajos sugárúton, a Nagykörút és a rókus vasútállomás közötti szakaszon jó néhány éve vágják ki a fákat, a most meginduló építkezések előzményeként. A sugárút belső szakaszán is hamarosan kiemelik a madárcseresznyefákat, és máshová telepítik. A Tolbuhin sugárút, Nagykörút és Úttörő tér közötti

szakaszáról ugyancsak elkerülnek a gömbfenyők és a madárcseresznyefák, de ide pótlást nem terveznek. Ezenkívül nem pótolják még a Madách utca kivágott fasorát sem. A József Attila sugárúton és a Lenin körúton a villamosvágány építése miatt kell fákat kivágni. Igen ám, de a Lenin körúton a fák nemcsak azért kellenek, mert a port lekötik, árnyékot adnak, és barátságossá teszik a környezetet, hanem azért is, mert eltakarják a lakóépületek elhanyagolt homlokzatait. Itt tehát a favágást meg kell előznie a tatarozásoknak.

Természetesen nemcsak kiemelik fákat, hanem ültetnek is. A tavalyi elültetett 1980 utcai fa után az idén az első kerületi hivatal irányításával 3900 előnevelt fát fognak ültetni az utcákban, jórészt társadalmi munkával.

A várost övező külső erdők majd másfél millió négyzetméternyi területét az idén és jövőre száz hektárral növelik, majd az ötödik öt éves tervidőszakban to-

vábbi 260 hektárral. Erdősítene a Felszabadulás és a Tiszatáj Tsz területein, Gyárlaréten, Újszegeden a Holt-Maros környékén, a Boszorkányszigeten. Ez utóbbit kirándulóhelyé kívánják fejleszteni. Itt a városi KISZ-bizottság 10 ezer fa ültetését vállalta, csemetéket a DEFAG adja.

Közel 350 ezer négyzetméternyi belterjes parkot gondoznak Szegeden a területen, Újszegeden és Tarjánban. Ekkora a külterjes parkok területe is; például a Kállai-liget, az új menti fasorok és az újszegedi liget. Az utóbbiból a közeljövőben ifjúsági parkot alakítanak ki, ahol játszószerkezetek helyeznek el, és olyan területeket jelölnek ki, melyeken az általános iskolások focizhatnak majd.

A játszótérek területe összesen mintegy 130 ezer négyzetméter. Ez a szám szerencsére egyre nő, mivel az új lakótelepeken a házépítésekkel egyidőben majdnem mindegyik épület mellett játszótér is kialakítanak.

Sz. J.

Művezetők továbbképzése

Mostanában egyre több szó esik a vezetők szakmai, politikai képzettségének növeléséről. Szerencsére ezeket a szavakat a tett is követi: az egyes munkahelyeken és a különféle társadalmi szervezetekben is nyomon követhető az igyekezet a magasabb követelmények kielégítésére.

Tegnap délelőtt például ennek jegyében kezdődött a

termelést közvetlenül irányító műszakiak tanfolyama Szegeden, a szakszervezeti oktatási központban. A termelést közvetlenül irányítók, a művezetők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a vállalat szervezetében. S nem csupán a gazdálkodás eredményessége, de sok tekintetben a műhelyek, munkatermek hangulata, a munkás közérzete, alkotókedve, újító ambíciója is függ tőle: milyen képzettségű ember, jó vezető-e a művezető. Ennek fontosságát ismerte fel a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat szegedi szervezete, amikor a művezető-továbbképzést megszervezte.

A tanfolyam célja: korszerű vezetési ismeretekkel felvértezni a hallgatókat, s így alkalmassá tenni őket az egyre bonyolultabb feladatok megoldására.

Munkásdinasztiák

Fotoriporterek hálás, soha meg nem unt témája: a lencsébe mosolygó, vagy éppen komolyan néző Kovács, hat Majoros, a hét Babos, s mellettük az asszonyok, akik szintén Babos-lányok voltak; a téma sokféle változata él, hisz az élet ebben is gazdag. Vannak üzemek, ahol akár családfának beillenék a létszámvilvántartás, mert szülőket, gyerekeket, testvéreket, sógorokat összevéve húszan, harmincan dolgoznak ott. Családi gyár? Miért ne? Játsszunk el a gondolattal: miért ne „sajátíthatná ki” a gyárat, a közepes üzemet harminc, negyven család, olyanok, akik szeretik azt a munkát, amit csinálnak, azt a közösséget, vállalatot, ahol dolgoznak, akiket a rokon hozott be, akik az apjuk, a sógorok, a nővérek keze alatt tanulták a szakmát? Rossz ez?

Nagyon jó! S ezt nemcsak az újságíró véli így, hanem azok a tekintélyes szakemberek szintén, akik a Munkügyi Minisztérium számára széles körű vizsgálatot végeztek, s megállapították: a termelőüzemek legértékesebb, a gyár, a vállalat dolgai után leginkább érdeklődő magját azok a munkások alkotják, akik tíz-tizenöt esztendeje ott dolgoznak. Akiknek tehát minden porcikájukba beleivódott, hogy ez a gyár nemcsak kenyéradójuk, de tulajdonuk is; amivel gazda módjára illik törődniük.

Jutott-e még másra az előbb említett kérdezősködés? Egyebek között arra, hogy a családi kapcsolatok előnyösen befolyásolják a munkahelyi magatartást. A szülő szeme előtt a gyerek figyelmesebben, ha másért nem, azért, hogy ne hozzon szégyent az „öreg” fejére. A rokonok nehezebben változtatnak munkahelyet, mert akkor teljesen idegenek közé kerülnek. A testvérek féltő gondnal segítik a gyakorlatlanabbat...

Sorolhatnók, mert hisz a munkaléktan, az üzemszociológia friss eredményeket, megfontolásra érdemes tanulságokat ad a kezünkbe, de alighanem fölösleges lenne. Aki gyárba jár, s még inkább, aki ott dolgozik, jól tudja, a munkásdinasztiák magatartásukban, gondolkodásukban legtöbbször az átlag fölé emelkednek, híriük, tekintélyük van, s maguk is úgy vélik, a példa kötelez. Ezer az ága-boga annak, miként verbuválnak e családi, rokon dinasztiák, miért követi a testvér, a gyerek, a rokon az előtte járó útját, egy valamit azonban bizonyos. Csak ritkán parancsszóra, a szülői szigorok, a családi akaratnak engedve. Talán azért, mert otthon jót hallott a munkahelyről, mert

tiszteli a szülő, a testvér, a rokon szakmáját, munkáját, becsületnek tartja a fizettségét, nehezebben találja meg helyét idegenek között... Ne kutassuk a személyes indítékokat, azaz, kutassuk, de más módon.

A munkahely eszközeivel, lehetőségeivel, szándékaival és terveivel. Mert a munkásdinasztiák léte, gyarapodása feletti örvendezésünk nehogy elfeledtesse: kölcsönösen előnyös kapcsolatról van szó! Azzal, hogy „az öreg Barna Márton bácsi behozta a fiát a gyárba”, a gyárhoz való ragaszkodását, a gyár jövőjébe vetett hitét fejezte ki. S ha a nővér azt mondja a húgának, hogy a szövőgép mellett keresett kenyér is legalább olyan jóízű, mint a buszszózással, vonatozással, két hónapot itt, három hónapot meg amott töltéssel keresett másik, akkor erre a nővérré rá lehet bízni nagyobb feladatokat is, mert szereti a munkáját, miként manapság emlegetik, fantáziát lát benne; miért ne látna fantáziát egy ilyen lányban, asszonyban a gyár? S miért hagyja kapálatlanul azt a bevetett földet, amit a családi dinasztiák hintettek tele maggal, miért ne támaszkodna az egészséges családi törekvekre, a tisztas szorgalomra, az összefogásban rejlő erőre?

Megtörtént, hogy lehurrogták a főművezetőt, aki egy család tagjaiból szervezett brigádot; végül nagynehezen megengedték. Ez a munkacsoport ma aranykoszorús szocialista brigád, s a mag most is a család, de örömmel vettek maguk közé idegeneket. Másutt nem nézik jó szemmel, ha férj is, feleség is egy helyen dolgozik. Mi a baj ebben, ha a munkaadóknál nem keletkezhet összeférhetlenség? S nem kegyként, hanem természetes kötelességgént kell felvenni annak a fiát, lányát, aki tíz vagy több esztendő becsülettel munkájával kovácsolt szavainak hitelt, magának fajsúlyos erkölcsi tőkét. Sőt, példaként lehet állítani őket: ilyen módon is ragaszkodnak a gyárhoz, a vállalathoz, s a munkahely meg hozzájuk, gyerekeikhez.

Beszke lehet az a munkahely, ahol egész padosort foglalnak el termelési tanácskozáson, vállalati ünnepségen a családi dinasztiák. Legyen is büszke, mert a munkahelyet, sőt, a munkát, a gyár, a vállalat jelenet és holnapját minősíti, értékeli a családok hűsége, ragaszkodása, összetartása.

S ha büszke rájuk, akkor minden jó eszközzel, megérdemelt erkölcsiakkal és anyagiakkal, törődjön is velük...!

M. O.

Bőven terem, túri a hideget

Új kukorica az NDK-nak és Lengyelországnak

NDK, lengyel és magyar kukoricanevelők érkeztek hétfőn háromnapos tanácskozásra Szegedre, a Gabonatermesztési Kutatóintézetbe. E három nemzet nemesítői — köztük dr. Willy Kappel, a bernburgi kísérleti intézet osztályvezetője, Heinz Knüpfel, az NDK faj-

takísérleti intézetének osztályvezetője és dr. Jan Bonjanowski professzor, a lengyel nemesítő intézet igazgatóhelyettese — tegnap délután tájékoztatták a sajtó munkatársait a kölcsönös előnyökre épített együttműködés eddigi eredményeiről.

Elmondták, hogy Magyarország és a Német Demokratikus Köztársaság közötti

között 1966-ban született egy olyan együttműködési megállapodás, amelynek célja az, hogy az NDK-ban termesztett kukoricafajtákat magyar és német fajták keresztezéséből nyert hibridekkel váltják föl. A kölcsönös előny az első perctől kezdve kézenfekvő volt: ha az együttműködés valóban elő tudja állítani a kívánt fajtát, vagy fajtákat, az NDK olyan bőven termő, jó minőségű kukoricához jut, amely hidegebb éghajlati területein is beéri, mi pedig a vetőmagtermesztéssel jó exportlehetőségekhez jutunk. Az egyezséget követően először két magyar Georgikon-változat köztermesztését kezdték meg az NDK-ban, de a kutatók szoros együttműködésével hamarosan három új fajtát sikerült előállítani. A BEKE 270-es hibrid a KGST keretében folyó együttműködés első gyümölcsének tekinthető. KGST államaiban hamarosan közismertek lesznek.

növekedett egyik évről a másikra az NDK-ba irányuló vetőmagexportunk. 1972-ben 100 tonnát szállítottunk, tavaly 4600 tonnát, idén pedig 9 ezer tonna várja indulását. A német kutatók elismeréssel nyilatkoztak a kölcsönös bizalom alapuló együttműködésről, hangsúlyozták, hogy további lehetőségek vannak új hibridek előállítására is.

Lengyelország természetesen adottságait tekintve hasonlóan az NDK-hoz, érthető tehát, hogy az NDK-ban termesztett kukoricafajtákat magyar és német fajták keresztezéséből nyert hibridekkel váltják föl. A kölcsönös előny az első perctől kezdve kézenfekvő volt: ha az együttműködés valóban elő tudja állítani a kívánt fajtát, vagy fajtákat, az NDK olyan bőven termő, jó minőségű kukoricához jut, amely hidegebb éghajlati területein is beéri, mi pedig a vetőmagtermesztéssel jó exportlehetőségekhez jutunk. Az egyezséget követően először két magyar Georgikon-változat köztermesztését kezdték meg az NDK-ban, de a kutatók szoros együttműködésével hamarosan három új fajtát sikerült előállítani. A BEKE 270-es hibrid a KGST keretében folyó együttműködés első gyümölcsének tekinthető. KGST államaiban hamarosan közismertek lesznek.

Országgyűlési bizottság ülése

Az országgyűlés kereskedelmi bizottsága kedden ülést tartott az Országgyűlésben. Palkó Sándornak, a bizottság elnökének előterjesztés alapján megvitatta a

bizottság 1974. évi feladatait, és elfogadta munkatervét. Ezt követően a bizottság tagjai megtekintették a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum állandó kiállítását.